УДК 331.3:005.8
JEL classification: J22, M10, O22

ІНТЕГРАЦІЯ СУЧАСНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ В ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОЄКТНОГО МЕНЕДЖЕРА

ДЕКАЛЮК Олена[1], ФЕДОРИШИНА Лариса[2]
[1] Університет економіки і підприємництва
https://orcid.org/0009-0000-7100-5288
[2] Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
https://orcid.org/0000-0001-8852-0649

У статті розкрито теоретичні засади інтеграції сучасних інструментів тайм-менеджменту в діяльність проєктного менеджера в умовах зростання складності управлінських процесів, цифровізації бізнес-середовища та необхідності забезпечення ефективного використання часових ресурсів. Обґрунтовано, що час у сучасних умовах трансформується із пасивного параметра організації діяльності у стратегічний ресурс управління, ефективність використання якого безпосередньо впливає на результативність реалізації проєктів.

Здійснено систематизацію класичних та цифрових інструментів тайм-менеджменту за функціональним призначенням. Досліджено можливості використання технологій штучного інтелекту для оптимізації планування часу менеджера проєктів.

Запропоновано авторський підхід до інтеграції інструментів тайм-менеджменту відповідно до етапів життєвого циклу проєкту, рівнів управління та напрямів діяльності за чотирма компонентами (аналітичним, планувальним, організаційно-комунікативним та інтелектуально-аналітичним), що дозволяє підвищити якість управлінських рішень, знизити ризики порушення часових меж та забезпечити ефективну координацію діяльності учасників проєктної команди.

Ключові слова: тайм-менеджмент, проєктний менеджер, управління проєктами, цифрові інструменти, штучний інтелект, продуктивність, планування часу, управлінська ефективність.

https://doi.org/10.31891/mdes/2026-22-47

Стаття надійшла до редакції / Received 24.08.2026
Прийнята до друку / Accepted 16.09.2026
Опубліковано / Published 12.11.2026

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons CC-BY 4.0

© ДЕКАЛЮК Олена, ФЕДОРИШИНА Лариса

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

В умовах цифрової трансформації економіки, динамічних змін ринкового середовища та посилення конкуренції ефективне управління часовими ресурсами набуває статусу одного з ключових чинників забезпечення результативності діяльності сучасних організацій. Особливої актуальності ця проблема набуває у сфері проєктного менеджменту, де обмеженість часу, необхідність дотримання встановлених термінів та координація діяльності множини учасників визначають успішність реалізації управлінських ініціатив.

Проєктний менеджер здійснює діяльність у середовищі постійної зміни пріоритетів, високого рівня невизначеності та значного інформаційного навантаження. За таких умов традиційні підходи до організації робочого часу вже не забезпечують необхідного рівня управлінської ефективності, що актуалізує пошук комплексних моделей використання сучасних інструментів тайм-менеджменту.

Сучасний тайм-менеджмент розглядається не лише як сукупність методів особистої організації діяльності, а як комплексна управлінська технологія, спрямована на оптимізацію процесів планування, розподілу, контролю та оцінювання ефективності використання часу. Особливого значення набуває питання інтеграції класичних методик управління часом із цифровими платформами управління завданнями та технологіями штучного інтелекту.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика управління часом у сучасному менеджменті перебуває у фокусі досліджень багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців, що обумовлено зростанням ролі часових ресурсів у забезпеченні ефективності управлінської діяльності. А. Запорожець та М. Запорожець вказують, що для планування робочого часу проєктного менеджера та проєктної команди доцільним є застосування основ тайм-менеджменту, що використовують для організації особистого часу [1]. Н. Бочарова та І. Федотова розглянули процес управління часом у межах управління проєктами корпорацій [2]. Авторами визначено, що ефективне управління часом у проєктній діяльності передбачає не лише календарне планування, а й вибір відповідних інструментів та методів, які забезпечують дотримання графіків виконання робіт і досягнення встановлених цілей проєкту.

Ткачук Г., Бурачек І., Сотник А. проаналізовано роль та види інструментів тайм-менеджменту в ефективному управлінні особистим часом і робочими проєктами менеджерів та доведено, що їх свідоме використання дозволяє менеджерам підвищувати продуктивність, зменшувати стрес і досягати балансу між професійними обов'язками та особистим життям [3].

У дослідженні Т. Булах, Н. Гринчак та Л. Плахотнікової акцентовано увагу на стратегіях управління часом та інноваційних методах підвищення ефективності його використання в діяльності менеджера [4]. Науковці розглядають тайм-менеджмент як складову професійної компетентності управлінця, що забезпечує раціональний розподіл ресурсів та підвищення результативності роботи.

Водночас сучасна трансформація управлінських процесів зумовлює необхідність переходу від традиційних методів організації часу до інтегрованих цифрових систем управління діяльністю. Застосування інформаційних технологій дозволяє автоматизувати процеси планування, контролю виконання завдань, моніторингу завантаженості команди та прогнозування часових ризиків. У цьому контексті Додон О. Д. та Синиченко А.В. проведено комплексне дослідження трансформації управлінських та інформаційних технологій тайм-менеджменту в умовах становлення концепції Менеджмент 4.0, а також проаналізовано стан сучасного інструментарію для впровадження ефективних стратегій управління часом на індивідуальному та командному рівнях [5].

Окремий напрям сучасних досліджень становить використання методологій Agile, Scrum та Kanban, які, хоча первинно розроблялися як підходи до управління проєктами, містять значний потенціал для організації часу команди, управління пріоритетами та підвищення прозорості виконання завдань.

Незважаючи на достатньо широкий спектр охоплення проблем, вважаємо, що у науковій літературі недостатньо дослідженим залишається питання системного поєднання різних інструментів тайм-менеджменту саме у професійній діяльності проєктного менеджера. Більшість досліджень зосереджується або на загальних принципах управління часом або на методологіях управління проєктами, залишаючи поза увагою механізми їх інтеграції. Тому виникає необхідність формування науково обґрунтованого підходу до вибору та застосування інструментів тайм-менеджменту залежно від специфіки проєктної діяльності.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є обґрунтування теоретичних засад та розроблення практичних рекомендацій щодо інтеграції сучасних інструментів тайм-менеджменту в діяльність проєктного менеджера для підвищення ефективності управління часовими ресурсами.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання: дослідити сутність та роль тайм-менеджменту в діяльності проєктного менеджера; систематизувати сучасні інструменти управління часом за функціональним призначенням; визначити можливості застосування класичних методів тайм-менеджменту в проєктній діяльності; проаналізувати потенціал цифрових платформ управління часом; визначити перспективи використання технологій штучного інтелекту для оптимізації планування та контролю часу; сформувати практичні рекомендації щодо інтеграції інструментів тайм-менеджменту в діяльність проєктного менеджера.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

У сучасній парадигмі менеджменту час розглядається не лише як ресурс, що обмежує тривалість виконання управлінських процесів, а як стратегічний фактор забезпечення конкурентоспроможності організації. На відміну від матеріальних, фінансових чи інформаційних ресурсів, часовий ресурс характеризується незворотністю та неможливістю накопичення, що визначає необхідність його раціонального використання.

Управління часом у діяльності менеджера проєктів має специфічні особливості, оскільки пов'язане з необхідністю одночасного виконання декількох взаємопов'язаних функцій: планування проєктних робіт, координації діяльності учасників команди, контролю виконання завдань, управління змінами та забезпечення досягнення визначених результатів у встановлені часові межі.

На відміну від традиційного підходу, де тайм-менеджмент переважно ототожнювався з особистою організацією праці, сучасний підхід передбачає його розгляд як інтегрованої системи управлінських інструментів, спрямованої на узгодження індивідуальної продуктивності менеджера, командної взаємодії та стратегічних цілей проєкту.

Аналіз наукових підходів дозволяє виділити декілька етапів розвитку концепції тайм-менеджменту.

Перший етап (організаційно-планувальний) характеризувався концентрацією уваги на раціональному використанні робочого часу шляхом планування завдань, складання списків справ та контролю виконання.

Другий етап (цільовий) пов'язаний із переходом від простого планування до управління пріоритетами. У межах цього підходу основна увага приділяється визначенню стратегічно важливих завдань та концентрації ресурсів на діяльності, яка створює найбільшу цінність.

Третій етап (системний) передбачає інтеграцію інструментів особистої продуктивності, командної взаємодії та цифрових технологій. Саме цей етап є найбільш актуальним для діяльності проєктного менеджера, оскільки сучасний проєктний менеджмент потребує не лише контролю календарних термінів, а й адаптивного управління часовими ресурсами в умовах невизначеності.

Таким чином, сучасний тайм-менеджмент доцільно визначати як систему методів, технологій та цифрових інструментів, спрямованих на оптимізацію процесів планування, організації, координації та контролю використання часу для досягнення визначених управлінських результатів.

Для забезпечення комплексного підходу до дослідження в сучасній літературі запропоновано класифікувати інструменти тайм-менеджменту за функціональним призначенням. Розглянемо наступні класифікаційні ознаки.

Першим критерієм класифікації є інструменти визначення пріоритетів До цієї групи належать методи, які дозволяють проєктному менеджеру визначати послідовність виконання завдань та концентрувати увагу на найважливіших напрямах діяльності:

1) матриця Ейзенхауера. Інструмент передбачає розподіл завдань за двома критеріями: важливість та терміновість. У проєктному менеджменті використання матриці дозволяє визначати критичні завдання, уникати надмірної концентрації на термінових, але малозначущих роботах та оптимізувати розподіл часу менеджера;

2) принцип Pareto (80/20). Відповідно до цього принципу, значна частина результатів формується обмеженою кількістю ключових дій. Для проєктного менеджера застосування принципу Парето дозволяє визначити завдання, які мають найбільший вплив на досягнення цілей проєкту. Практичне значення цього інструменту полягає у визначенні критичних робіт, оптимізації використання ресурсів, а також часто застосовується для підвищення ефективності управлінських рішень.

Другим критерієм варто зазначити інструменти планування та структурування часу:

1) Time Blocking. Метод передбачає попереднє резервування часових блоків для виконання конкретних видів діяльності. У діяльності проєктного менеджера він може використовуватися для планування стратегічних сесій, проведення зустрічей команди, аналізу прогресу проєкту, роботи із документацією. Перевагою методу є зниження ризику фрагментації робочого часу та підвищення концентрації уваги.

2) Timeboxing. Метод полягає у встановленні чітких часових меж для виконання конкретного завдання. Його застосування дозволяє уникати надмірного витрачання часу на окремі завдання; стимулювати команду до своєчасного завершення робіт; підвищувати прогнозованість виконання проєкту.

Третім критерієм класифікації пропонуємо розглянути інструменти підвищення особистої продуктивності:

1) метод Pomodoro. Він передбачає організацію роботи через чергування коротких періодів концентрованої діяльності та відпочинку. Для проєктного менеджера цей метод може бути корисним при аналізі інформації, підготовці управлінських документів, роботі з ризиками, стратегічному плануванні.

2) метод GTD (Getting Things Done). Концепція GTD базується на принципі зовнішнього управління інформацією шляхом фіксації всіх завдань, їхній систематизації та подальшому виконанні відповідно до пріоритетів. У проєктній діяльності метод сприяє зменшенню інформаційного перевантаження, контролю великої кількості паралельних завдань, підвищенню якості управлінських рішень.

Цифрова трансформація управлінських процесів суттєво змінила підходи до організації робочого часу проєктного менеджера. Якщо традиційний тайм-менеджмент переважно орієнтувався на індивідуальну самоорганізацію, то сучасні цифрові рішення забезпечують перехід до комплексного управління часовими ресурсами на рівні окремого працівника, команди та проєкту загалом.

У сучасних умовах цифрові інструменти тайм-менеджменту виконують не лише функцію

планування завдань, а забезпечують інтеграцію календарного планування, контролю виконання, комунікації, аналізу продуктивності та прогнозування часових ризиків.

Для проєктного менеджера використання цифрових платформ створює можливість формування єдиного інформаційного середовища, у межах якого забезпечується прозорість виконання завдань, оперативне коригування планів та ефективна координація діяльності учасників проєктної команди.

Проєктні менеджери часто застосовують цифрові платформи управління часом у проєктній діяльності. Так, Microsoft Project є одним із найбільш поширених професійних інструментів планування та контролю проєктної діяльності. Використання цього інструменту у сфері тайм-менеджменту створює такі можливості, як: формування календарного плану проєкту, визначення тривалості завдань, встановлення залежностей між роботами, розрахунок критичного шляху, контроль відхилень від запланованих термінів, управління завантаженням ресурсів. Особливістю застосування Microsoft Project є можливість переходу від простого планування часу до системного управління часовими параметрами проєкту.

Ще одним інструментом є програма для управління завданнями та проєктами Trello, який базується на використанні Kanban-підходу та забезпечує візуалізацію процесу виконання завдань. Простий наочний інструмент за принципом використання дошок Kanban для проєктного менеджера дозволяє розподіляти завдання між членами команди, контролювати статус виконання робіт, визначати пріоритети, скорочувати час на координацію, забезпечувати прозорість командної роботи. З точки зору тайм-менеджменту перевагою Trello є можливість швидко оцінити поточне навантаження команди та виявити завдання, які створюють затримки.

Найбільш активно використовується в ІТ-проєктах та серед команд, які працюють за методологіями Agile, програма Jira. У контексті тайм-менеджменту Jira забезпечує планування спринтів, оцінювання трудомісткості завдань, контроль виконання часових меж, аналіз продуктивності команди, виявлення факторів, що впливають на затримку робіт. Особливістю Jira є орієнтація не лише на фіксацію завдань, а на аналіз ефективності командних процесів.

Також керівники проєктів обирають такі платформи, як Asana, ClickUp, Notion та Microsoft Planner. Зазначені платформи належать до нового покоління цифрових систем організації роботи, які поєднують функції управління завданнями, календарного планування, командної комунікації, збереження інформації, контролю виконання. Їхнє використання дозволяє проєктному менеджеру створити персоналізовану систему управління часом, адаптовану до специфіки конкретного проєкту.

Слизовська А. та Самойленко Л. [6] до сучасних інструментів тайм-менеджменту відносять ще TickTick та Todoist. TickTick – зручний цифровий планувальник і додаток для управління завданнями, що допомагає створювати списки справ, організовувати робочий графік, ставити нагадування та контролювати щоденні звички на різних пристроях крос-платформна програма для управління завданнями з досить широким функціоналом. Перевагою є вбудований Pomodoro-таймер, який дозволяє встановлювати таймер (зазвичай 25 хвилин) на будь-яке завдання. Щоденний прогрес в освоєнні нових звичок і навичок можна відстежувати за допомогою доступної статистики.

Todoist є цифровим сервісом для організації завдань і планування діяльності, який може використовуватися як для індивідуального, так і для командного тайм-менеджменту. Сервіс дає змогу структурувати завдання за проєктами та підпроєктами, використовувати теги, встановлювати параметри завдань, додавати коментарі та прикріплювати необхідні файли. Важливою функціональною можливістю є організація спільної роботи над проєктами, що дає змогу координувати діяльність членів команди та контролювати виконання поставлених завдань. Для підвищення мотивації користувачів Todoist передбачає інструменти відстеження продуктивності, за допомогою яких можна оцінювати динаміку виконання запланованої роботи.

Сучасний етап цифровізації характеризується активним впровадженням технологій штучного інтелекту, які поступово трансформують традиційні підходи до управління часом. На відміну від класичних інструментів тайм-менеджменту, які передбачають активне планування з боку користувача, AI-системи здатні здійснювати аналіз інформації, прогнозувати часові витрати та пропонувати оптимальні варіанти організації діяльності.

У діяльності менеджера проєктів технології штучного інтелекту можуть застосовуватися, наприклад, для автоматизованого планування завдань. AI може аналізувати перелік завдань, встановлені строки, доступність ресурсів, пріоритетність робіт. На основі отриманих даних формуються рекомендації щодо оптимального розподілу часу. Також цифрові технології можна використовувати для прогнозування часових ризиків. Використання алгоритмів машинного

навчання дозволяє визначати ймовірність затримки виконання завдань, виявляти перевантаженість окремих учасників команди, прогнозувати можливі порушення дедлайнів.

Таким чином, тайм-менеджмент переходить від реактивного управління до превентивного. Тому пропонуємо розглядати інтеграцію інструментів тайм-менеджменту в діяльність проєктного менеджера як багаторівневу систему, яка включає взаємопов'язані компоненти. На відміну від існуючих підходів, запропонована модель ґрунтується на систематизації інструментів відповідно до управлінських функцій і рівнів управління, що дозволяє забезпечити їх комплексне використання на різних етапах реалізації проєкту. Такий підхід сприяє раціональному розподілу часових ресурсів, підвищенню ефективності управлінських рішень та забезпеченню своєчасного досягнення цілей проєкту (табл. 1).

Таблиця 1

Інтеграція інструментів тайм-менеджменту в діяльність менеджера проєктів залежно від рівня управління

Рівень інтеграції	**Управлінська функція**	**Інструменти**	**Очікуваний результат**
Стратегічний	Цілепокладання та визначення пріоритетів	SMART, Pareto, матриця Ейзенхауера	Формування пріоритетів проєкту
Тактичний	Планування та організація	Time Blocking, Timeboxing, GTD, календарне планування	Оптимальний розподіл часу
Операційний	Координація та виконання	Pomodoro, Kanban, цифрові планувальники	Підвищення продуктивності та контроль виконання
Аналітичний	Моніторинг, оцінювання та коригування	Цифрова аналітика, звіти, AI-аналітика	Виявлення часових втрат та вдосконалення управлінських процесів

Джерело: сформовано на основі [2; 4; 7–9]

Як видно з табл. 1, інтеграція інструментів тайм-менеджменту повинна здійснюватися комплексно, із врахуванням управлінських функцій та специфіки діяльності менеджера проєктів. Застосування окремих методик без їх системного поєднання не забезпечує належного рівня ефективності управління часовими ресурсами. Натомість інтегрований підхід створює передумови для оптимізації процесів планування, організації, координації та контролю виконання проєктних завдань, підвищує продуктивність команди, мінімізує ризики порушення встановлених термінів та сприяє досягненню запланованих результатів.

Тобто ефективність застосування тайм-менеджменту в проєктній діяльності визначається не використанням окремих методик, а здатністю менеджера проєктів сформувати комплексну систему управління часом, яка відповідає специфіці завдань, рівню складності проєкту та особливостям командної взаємодії. Відповідно, інтеграція інструментів тайм-менеджменту повинна здійснюватися за принципами доцільності, адаптивності та системності**.**

Однією з ключових умов ефективності проєктного менеджменту є наявність у менеджера власної системи організації робочого часу. Така система має включати:

– визначення стратегічних пріоритетів проєкту;

– щотижневе та щоденне планування;

– розподіл завдань за рівнем важливості;

– резервування часу для непередбачуваних ситуацій;

– регулярний аналіз результативності використання часу.

Доцільним є поєднання матриці Ейзенхауера для визначення пріоритетності з GTD для управління інформаційним потоком, Time Blocking для структуризації робочого дня та цифрових планувальників для контролю виконання. Такий підхід дозволяє перейти від ситуативного реагування на завдання до проактивного управління часовими ресурсами.

Важливою умовою ефективної інтеграції інструментів тайм-менеджменту в діяльність менеджера проєктів є їх адаптація до специфіки окремих етапів життєвого циклу проєкту. Аналіз сучасних підходів до управління проєктами свідчить, що кожен етап характеризується власними управлінськими завданнями, що зумовлює необхідність використання відповідного комплексу інструментів планування, організації, координації та контролю часових ресурсів (рис. 1).

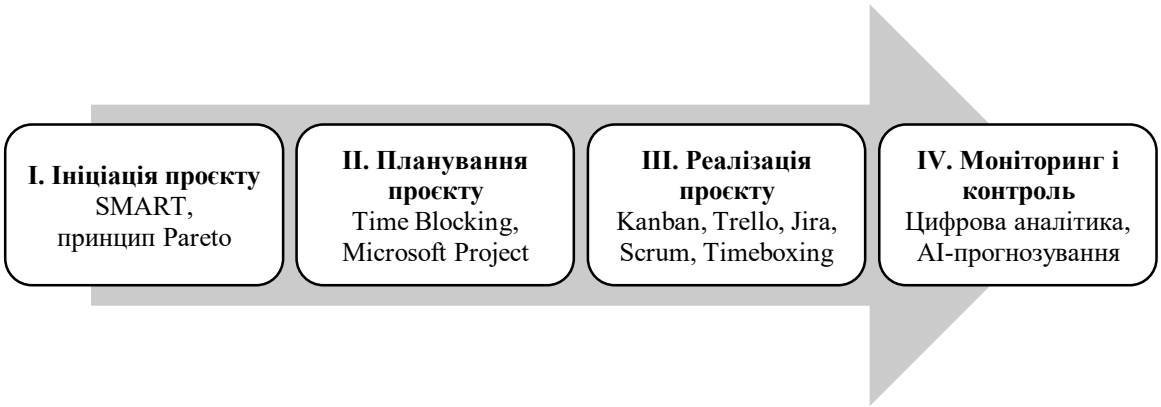

Рис. 1. Відповідність інструментів тайм-менеджменту етапам життєвого циклу проєкту
Джерело: авторська розробка

Етап 1. Ініціація проєкту. На етапі ініціації першочергового значення набуває визначення стратегічних цілей проєкту, очікуваних результатів, часових обмежень та ключових пріоритетів. Для вирішення зазначених завдань доцільним є використання SMART-підходу до формування цілей, принципу Pareto для визначення пріоритетних напрямів діяльності та інструментів стратегічного планування часу. Використання зазначених інструментів забезпечує формування чітких часових меж реалізації проєкту, концентрацію ресурсів на найбільш значущих завданнях та створює передумови для ефективного управління проєктною діяльністю.

Етап 2. Планування проєкту. На етапі планування особливого значення набуває деталізація структури робіт, визначення часових параметрів виконання окремих завдань та розподіл ресурсів. З цією метою доцільно застосовувати декомпозицію завдань, календарне планування, методи Time Blocking, а також цифрові системи управління проєктами, зокрема Microsoft Project та інші програмні засоби планування. Застосування зазначених інструментів сприяє розробленню реалістичного календарного плану, оптимізації використання часових ресурсів і підвищенню обґрунтованості управлінських рішень.

Етап 3. Реалізація проєкту. Етап реалізації проєкту характеризується необхідністю забезпечення ефективної координації діяльності учасників проєктної команди, контролю виконання робіт та оперативного реагування на зміни. Доцільним є використання Kanban-дошок, цифрових платформ Trello та Jira, методології Scrum із застосуванням спринтів, а також технології Timeboxing для регламентації часу виконання окремих завдань. Комплексне використання зазначених інструментів забезпечує підвищення прозорості виконання проєктних робіт, покращення командної взаємодії та мінімізацію ризиків порушення встановлених термінів.

Етап 4. Моніторинг і контроль. На завершальному етапі особливого значення набуває систематичне оцінювання ефективності використання часових ресурсів шляхом порівняння фактичних результатів із запланованими показниками. Для реалізації зазначених завдань доцільно використовувати інструменти цифрової аналітики, звіти щодо виконання проєктних завдань, технології AI-прогнозування та аналіз часових відхилень. Застосування цих інструментів забезпечує своєчасне виявлення відхилень від плану, оперативне прийняття коригувальних управлінських рішень та підвищення ефективності реалізації проєкту в цілому.

Узагальнюючи викладене, слід зазначити, що інтеграція сучасних інструментів тайм-менеджменту на всіх етапах життєвого циклу проєкту забезпечує системний підхід до управління часовими ресурсами, сприяє підвищенню результативності роботи менеджера проєктів, оптимізації процесів планування, координації та контролю, а також створює передумови для своєчасного досягнення стратегічних і операційних цілей проєкту.

Проведений аналіз засвідчив, що ефективність використання інструментів тайм-менеджменту визначається не лише етапом реалізації проєкту, а й характером управлінських завдань, які вирішує проєктний менеджер у процесі його виконання. З огляду на це, доцільним є систематизувати сучасні інструменти тайм-менеджменту відповідно до їх функціонального призначення та очікуваного управлінського ефекту. Такий підхід дає змогу обґрунтувати доцільність використання конкретних інструментів залежно від змісту управлінської діяльності та сприяє підвищенню ефективності управління проєктом (табл. 2).

Таблиця 2

Відповідність інструментів тайм-менеджменту управлінським завданням проєктного менеджера

Управлінське завдання	Інструменти тайм-менеджменту	Очікуваний ефект
Визначення пріоритетів	Матриця Ейзенхауера, принцип Pareto, ABC-аналіз	Концентрація на ключових завданнях
Планування часу	Time Blocking, Timeboxing, календарі	Оптимальний розподіл часових ресурсів
Управління великим потоком завдань	GTD, цифрові планувальники	Зниження інформаційного перевантаження
Організація роботи команди	Kanban, Scrum-дошки	Підвищення прозорості виконання
Контроль термінів	Microsoft Project, Jira, Asana	Мінімізація ризику затримок
Прогнозування часових проблем	AI-інструменти	Попередження часових ризиків

Джерело : сформовано авторами

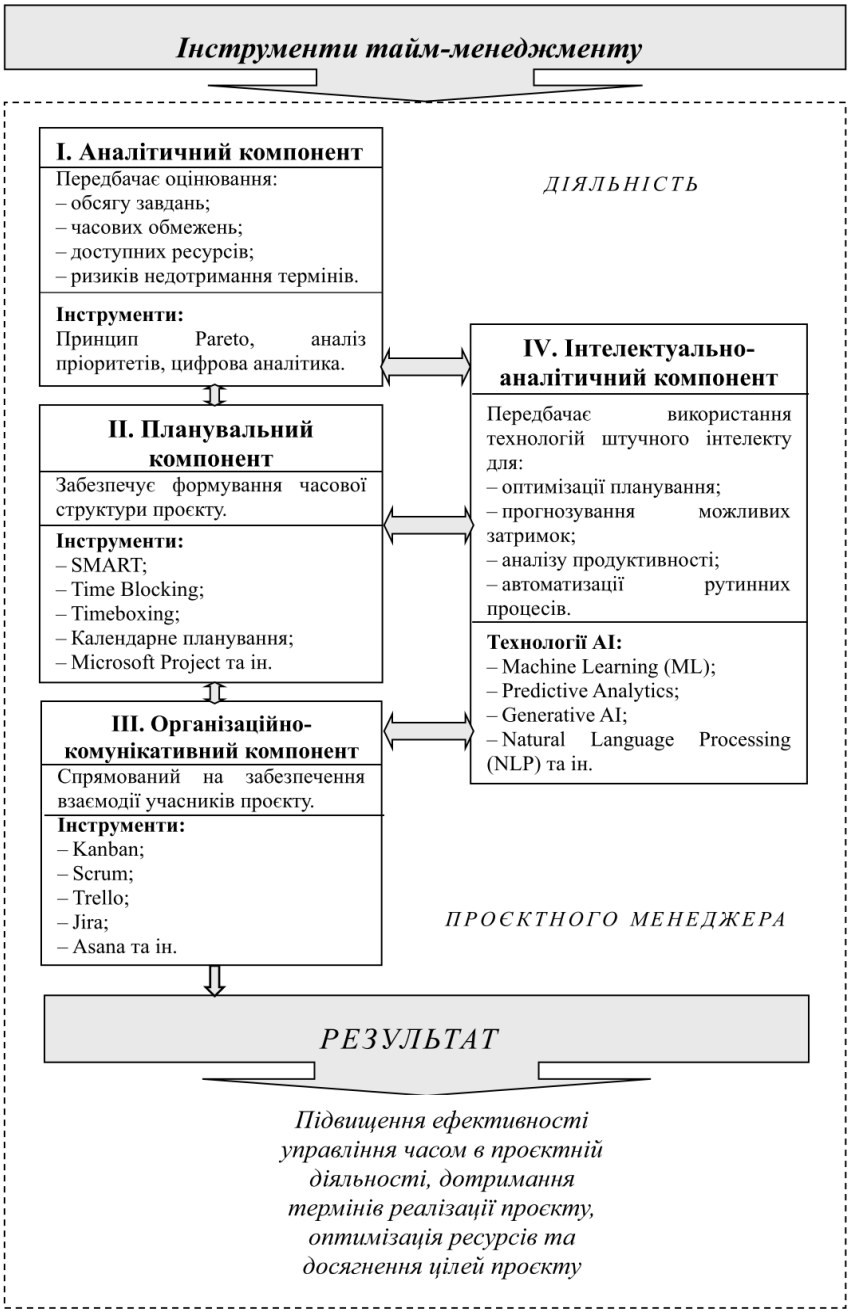

Рис. 2. Модель інтеграції інструментів тайм-менеджменту в діяльність проєктного менеджера
Джерело: авторська розробка

Як бачимо, сучасні інструменти тайм-менеджменту виконують різні функції в системі управління проєктами та забезпечують підтримку всіх ключових управлінських процесів від визначення пріоритетів і планування до моніторингу виконання робіт та прогнозування можливих часових ризиків. Це дає підстави стверджувати, що найбільша ефективність досягається взаємодією/взаємозв'язками не лише по рівнях управління, а й поєднанням чотирьох взаємопов'язаних компонентів: аналітичного, планувального, організаційно-комунікативного та інтелектуально-аналітичного (рис. 2).

Аналітичний компонент спрямований на попереднє оцінювання обсягу майбутніх завдань, аналіз доступних ресурсів, часових обмежень та ідентифікацію ризиків недотримання встановлених термінів. Основними інструментами на цьому етапі є принцип Pareto, аналіз пріоритетів та засоби цифрової аналітики.

Планувальний компонент забезпечує безпосереднє формування часової структури проєкту. Для цього менеджер використовує такі методи та програмні продукти, як SMART, Time Blocking, Timeboxing, календарне планування та Microsoft Project.

Організаційно-комунікативний компонент має на меті налагодити ефективну взаємодію між учасниками проєкту для виконання запланованих робіт. Процес реалізується через використання гнучких методологій та платформ управління проєктами, зокрема Kanban, Scrum, Trello, Jira та Asana.

Підсилюється результативність діяльності менеджера на кожному етапі використанням інструментів інтелектуально-аналітичного компонента, який передбачає залучення сучасних технологій штучного інтелекту для глибинного аналізу продуктивності, автоматизації рутинних операцій, оптимізації планів та прогнозування можливих відхилень від графіку. Таким чином технології AI значно розширюють можливості проєктного менеджера, аби правильно розподілити обсяг завдань, спланувати графіки виконання, забезпечити ефективну комунікацію учасників і досягнути поставлених цілей.

Запропонована модель дозволяє розглядати тайм-менеджмент не як сукупність окремих методик організації часу, а як інтегровану управлінську систему, яка забезпечує узгодження індивідуальної продуктивності менеджера, командної взаємодії та стратегічних цілей проєкту.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Таким чином, проведене дослідження дозволило обґрунтувати роль сучасних інструментів тайм-менеджменту як важливої складової ефективної діяльності проєктного менеджера. Встановлено, що в умовах цифрової трансформації управління часом набуває нового змісту та переходить від традиційного планування особистої діяльності до комплексної системи управління часовими ресурсами проєкту. Систематизовано сучасні інструменти тайм-менеджменту за функціональними напрямами: визначення пріоритетів, планування часу, підвищення особистої продуктивності, організації командної роботи та цифрової автоматизації. Обґрунтовано, що найбільший ефект забезпечує не використання окремого інструменту, а їх інтегроване застосування відповідно до етапів життєвого циклу проєкту. Доведено, що поєднання класичних методів тайм-менеджменту (матриця Ейзенхауера, GTD, Pareto, Pomodoro, Time Blocking) із цифровими платформами (Microsoft Project, Trello, Jira, Asana, Notion, Microsoft Planner) та технологіями штучного інтелекту створює передумови для підвищення прогнозованості, керованості та результативності проєктної діяльності.

Запропонований підхід може бути використаний проєктними менеджерами для формування адаптивної системи управління часом, що дозволяє мінімізувати часові втрати, підвищити ефективність використання ресурсів та забезпечити своєчасне досягнення цілей проєкту.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Запорожець А. О., Запорожець М. В. Застосування методів тайм-менеджменту в управлінні проектами. *Вісник Черкаського державного технологічного університету. Серія: Технічні науки.* 2018. № 2. С. 128-132. DOI: https://doi.org/10.24025/2306-4412.2.2018.162523

2. Бочарова Н. А., Федотова І. В. Тайм-менеджмент в управлінні проєктами корпорацій. *Економіка транспортного комплексу*. 2023. Вип. 41. С. 41-63. DOI: https://doi.org/10.30977/ETK.2225-2304.2023.41.41

3. Ткачук Г., Бурачек І., Сотник А. Роль та види інструментів тайм-менеджменту в

ефективному управлінні особистим часом і робочими проєктами менеджерів. *Економічний простір.* 2025. № 205. С. 284-290. DOI: https://doi.org/10.30838/EP.205.284-290

4. Булах Т. М., Гринчак Н. А., Плахотнікова Л. О. Стратегії управління часом та інноваційні методи підвищення ефективності його використання у діяльності операційного менеджера. *Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту*. 2022. № 3-4. С. 57-65. DOI: https://doi.org/10.31767/nasoa.3-4.2022.06

5. Додон О. Д., Синиченко А.В. Сучасні управлінські та інформаційні технології тайм-менеджменту. *Економіка і організація управління*. 2026. № 2(62). С. 70-77. DOI: https://doi.org/10.31558/2307-2318.2026.2.6

6. Слизовська А. В., Самойленко Л. Я. Інструменти корпоративного тайм-менеджменту в управлінні розвитком організацій у приватному та публічному секторах в епоху диджиталізації. *Бізнес Інформ*. 2025. № 4. С. 548-556. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-4-548-556

7. Огінок С. В., Лесюк А. І. Теоретико-методологічні основи аналізу поняття «тайм-менеджмент». *Економіка та суспільство*. 2023. Випуск № 56. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-66

8. Самойленко В. В. Тайм-менеджмент як інструмент оптимізації управлінських рішень. *Ефективна економіка.* 2024. № 5. DOI: https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.54

9. Луньова Т. Впровадження корпоративного тайм-менеджменту на вітчизняних підприємствах. *Економіка та суспільство*. 2024. Випуск № 69. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-28

REFERENCES:

1. Zaporozhets A. O., Zaporozhets M. V. Zastosuvannia metodiv taim-menedzhmentu v upravlinni proektamy. Visnyk Cherkaskoho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu. Seriia: Tekhnichni nauky. 2018. № 2. S. 128-132. DOI: https://doi.org/10.24025/2306-4412.2.2018.162523

2. Bocharova N. A., Fedotova I. V. Taim-menedzhment v upravlinni proiektamy korporatsii. Ekonomika transportnoho kompleksu. 2023. Vyp. 41. S. 41-63. DOI: https://doi.org/10.30977/ETK.2225-2304.2023.41.41

3. Tkachuk H., Burachek I., Sotnyk A. Rol ta vydy instrumentiv taim-menedzhmentu v efektyvnomu upravlinni osobystym chasom i robochymy proiektamy menedzheriv. Ekonomichnyi prostir. 2025. № 205. S. 284-290. DOI: https://doi.org/10.30838/EP.205.284-290

4. Bulakh T. M., Hrynchak N. A., Plakhotnikova L. O. Stratehii upravlinnia chasom ta innovatsiini metody pidvyshchennia efektyvnosti yoho vykorystannia u diialnosti operatsiinoho menedzhera. Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii statystyky, obliku ta audytu. 2022. № 3-4. S. 57-65. DOI: https://doi.org/10.31767/nasoa.3-4.2022.06

5. Dodon O. D., Synychenko A.V. Suchasni upravlinski ta informatsiini tekhnolohii taim-menedzhmentu. Ekonomika i orhanizatsiia upravlinnia. 2026. № 2(62). S. 70-77. DOI: https://doi.org/10.31558/2307-2318.2026.2.6

6. Slyzovska A. V., Samoilenko L. Ya. Instrumenty korporatyvnoho taim-menedzhmentu v upravlinni rozvytkom orhanizatsii u pryvatnomu ta publichnomu sektorakh v epokhu dydzhytalizatsii. Biznes Inform. 2025. № 4. S. 548-556. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-4-548-556

7. Ohinok S. V., Lesiuk A. I. Teoretyko-metodolohichni osnovy analizu poniattia «taim-menedzhment». Ekonomika ta suspilstvo. 2023. Vypusk № 56. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-66

8. Samoilenko V. V. Taim-menedzhment yak instrument optymizatsii upravlinskykh rishen. Efektyvna ekonomika. 2024. № 5. DOI: https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.54

9. Lunova T. Vprovadzhennia korporatyvnoho taim-menedzhmentu na vitchyznianykh pidpryiemstvakh. Ekonomika ta suspilstvo. 2024. Vypusk № 69. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-28

INTEGRATION OF MODERN TIME MANAGEMENT TOOLS INTO THE ACTIVITIES OF A PROJECT MANAGER

DEKALIUK Olena
University of Economics and Entrepreneurship
FEDORYSHYNA Larysa
Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law

In the article the theoretical principles of integrating modern time management tools into the activities of a project manager in the context of increasing complexity of management processes, digitalization of the business environment and the need to ensure effective use of time resources were revealed. It has been substantiated that time in modern conditions is transformed from a passive parameter of activity organization into a strategic management resource, the efficiency of which directly affects the effectiveness of project implementation.

The classical and digital time management tools by functional purpose has been systematized. The possibilities of using artificial intelligence technologies to optimize the time planning of a project manager have been investigated.

An author's approach to integrating time management tools according to the stages of the project life cycle, management levels and areas of activity has been proposed. The model for integrating time management tools into the project manager's activities is presented in four components: analytical (preliminary assessment of the scope of future tasks, analysis of available resources, time constraints and identification of risks of non-compliance with established deadlines), planning (direct formation of the project's time structure), organizational and communicative (effective interaction between project participants to perform planned work) and intellectual and analytical (involvement of modern artificial intelligence technologies for in-depth analysis of productivity, automation of routine operations, optimization of plans and forecasting of possible deviations from the schedule), the combination of which allows to improve the quality of management decisions, reduce the risks of violating time limits and ensure effective coordination of the activities of project team members.

Keywords: time management, project manager, project management, digital tools, artificial intelligence, productivity, time planning, management efficiency.